

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA VISOKO ŠOLSTVO,
ZNANOST IN INOVACIJE

Sofinancira
Evropska unija

PUŠ v delovno okolje 2024-2027

Digitalna preobrazba za odgovorno in vključujoče STEM visokošolsko izobraževanje - Digi-STEM

Projekt A

**Poročilo analize obstoječih pristopov k razvoju pedagoških
kompetenc z dobrimi praksami in priporočili**

Pripravili: Domen Brglez, Florijan Škorjanc

Pregledali: doc. dr. Andreja Abina (MPŠ), prof. dr. Aleksander
Zidanšek (MPŠ), izr. prof. dr. Anton Gradišek (MPŠ), prof. dr. Bojan
Cestnik (Temida)

Vsebina

1. Uvod	3
2. Metodologija dela	3
3. Razvoj pedagoških kompetenc VŠ učiteljev v Sloveniji in evropski kontekst	4
3.1 Razvoj pedagoških kompetenc VŠ učiteljev v slovenskem VŠ prostoru	4
3.2 Evropske pobude za kakovostno in inovativno visoko šolstvo	5
4. Analiza pristopov k razvoju pedagoških kompetenc	6
4.1 Sistemi usposabljanja VŠ učiteljev v Sloveniji	7
4.2 Spodbujanje razvoja inovativnih učnih metod	8
4.3 Zbiranje povratnih informacij študentov o pedagoškem delu VŠ učiteljev	8
4.4 Uporaba digitalnih orodij pri razvoju pedagoških kompetenc	8
5. Primerjalna analiza in identifikacija dobrih praks uporabe digitalnih orodij za spremljanje razvoja pedagoških kompetenc v EU in drugje	9
5.1 Pregled uporabljenih digitalnih orodij za spremljanje razvoja pedagoških kompetenc	9
5.2 Metode spremljanja razvoja pedagoških kompetenc	10
5.3 Ključni elementi digitalnih orodij	12
5.4 Vključevanje študentov	13
6. Priporočila za projekt PUŠ Digi-STEM	14
7. Zaključek	17
8. Viri	18

1. Uvod

Projekt A operacije PUŠ Digi-STEM naslavlja ključne izzive sodobnega visokošolskega (VŠ) izobraževanja, povezane z razvojem pedagoških kompetenc VŠ učiteljev, uporabo sodobnih in študentu prilagojenih učnih metod ter sistematičnim zbiranjem in uporabo povratnih informacij študentov. Osrednji cilj projekta je nadgradnja obstoječe aplikacije PUŠ Proact-STEM v digitalnega kariernega e-svetovalca za VŠ učitelje, ki bo omogočal spremljanje razvoja pedagoških kompetenc VŠ učiteljev, podporo pri profesionalnem razvoju ter odločitveno podporo vodstvom VŠ institucij. Poleg podpore VŠ učiteljem ima projekt pomemben vpliv tudi na študente, saj prispeva k izboljšanju kakovosti poučevanja, večji uporabi sodobnih in interaktivnih učnih metod ter boljši prilagojenosti učnega procesa njihovim potrebam. Z vključevanjem sistematičnih in strukturiranih povratnih informacij študentov v razvoj pedagoških kompetenc VŠ učiteljev projekt spodbuja aktivnejšo vlogo študentov v učnem procesu ter krepi njihovo učno izkušnjo in zadovoljstvo s študijem. Projekt je zasnovan v skladu s strateškimi cilji Mednarodne podiplomske šole Jožefa Stefana (MPŠ) in ima izrazit potencial za prenos rezultatov tudi na druge VŠ institucije v Sloveniji in širšem evropskem prostoru.

Aktivnost A1, ki se osredotoča na analizo obstoječih praks razvoja pedagoških kompetenc na izbranih VŠ institucijah in v okviru EU pobud, predstavlja temeljno izhodišče za nadaljnje projektne aktivnosti. Namen tega poročila je sistematično pregledati in primerjati obstoječe pristope, identificirati dobre prakse ter oblikovati priporočila, ki bodo neposredno podprla zasnovo vsebin in funkcionalnosti aplikacije PUŠ Digi-STEM. Analiza obstoječih praks je ključna, saj omogoča utemeljen razvoj digitalnega orodja na podlagi preverjenih rešitev in potreb, hkrati pa prispeva k bolj ciljno usmerjeni podpori VŠ učiteljem pri razvoju njihovih pedagoških kompetenc in kakovosti poučevanja.

2. Metodologija dela

Analiza v okviru aktivnosti A1 je temeljila na kvalitativnem pregledu ter primerjalni analizi obstoječih praks razvoja pedagoških kompetenc na izbranih VŠ institucijah v Sloveniji in tujini. V prvem koraku je bil določen analitični okvir, ki je omogočal sistematično in primerljivo obravnavo posameznih institucij, s poudarkom na organiziranosti razvoja pedagoških kompetenc, spodbujanju uporabe učnih metod v pedagoškem procesu, načinih zbiranja povratnih informacij študentov ter uporabi digitalnih orodij za spremljanje pedagoškega razvoja VŠ kadra. Na podlagi tega okvira je sledil ciljno usmerjen pregled relevantnih dokumentov in virov ter priprava povzetkov za posamezne institucije.

Izbor VŠ institucij je temeljil na več kriterijih, in sicer na primerljivosti z okoljem slovenskega VŠ prostora, prepoznavnosti na področju pedagoškega razvoja ali inovativnih učnih pristopov ter razpoložljivosti javno dostopnih in relevantnih virov. V analizo so bile vključene

institucije iz Slovenije in pobude iz tujine, kar je omogočilo identifikacijo tako lokalno relevantnih kot tudi širše prenosljivih dobrih praks. Uporabljeni viri so vključevali:

- samoevalvacijska poročila visokošolskih institucij,
- strateške in razvojne EU in nacionalne dokumente,
- opise delovanja kariernih centrov za pedagoški razvoj ter
- izbrane strokovne in znanstvene članke s področja VŠ didaktike in razvoja pedagoških kompetenc.

Na podlagi zbranih podatkov je bila izvedena primerjalna analiza, ki je omogočila identifikacijo ključnih značilnosti uspešnih praks in oblikovanje priporočil za nadaljnje projektne aktivnosti.

3. Razvoj pedagoških kompetenc VŠ učiteljev v Sloveniji in evropski kontekst

3.1 Razvoj pedagoških kompetenc VŠ učiteljev v slovenskem VŠ prostoru

Razvoj pedagoških kompetenc VŠ učiteljev v Sloveniji je pretežno nesistemske urejen in ima v primerjavi z raziskovalnim delom razmeroma obrobni položaj. Čeprav zakonodaja in habilitacijska merila formalno zahtevajo »preverjene pedagoške sposobnosti«, je v praksi to najpogosteje omejeno na preizkusno predavanje ob prvi izvolitvi v naziv, brez nadaljnje strukturirane podpore, mentorstva ali dolgoročnega spremljanja pedagoškega razvoja. Pedagoško usposabljanje med doktorskim študijem praviloma ni obvezno, stalno strokovno izobraževanje VŠ učiteljev pa ni sistemsko povezano z napredovanjem, habilitacijami ali finančnimi spodbudami [1].

Spremljanje razvoja pedagoških kompetenc na VŠ institucijah v Sloveniji je fragmentirano in temelji predvsem na občasni usposabljanjih, projektnih pobudah, kot je bil npr. projekt INOVUP – Inovativno učenje in poučevanje za kakovostne kariere diplomantov in odlično visoko šolstvo [2], ter na študentskih anketah. Raziskave, denimo študija Aškerc in Kočar [3], kažejo, da skoraj polovica VŠ učiteljev v Sloveniji nikoli ni sodelovala v nobenem pedagoškem usposabljanju, manj kot tretjina pa se je udeležila programov, posebej namenjenih VŠ učiteljem. Sistematično spremljanje in merjenje razvoja pedagoških kompetenc tako ni pogosto, spremljanje je bolj fragmentirano in odvisno od posameznikove udeležbe v različnih oblikah usposabljanj ali projektnih dejavnosti. Posledično je razvoj pedagoških kompetenc pogosto odvisen od osebne motivacije posameznikov in institucionalne kulture, ne pa od sistemsko vzpostavljenih mehanizmov kakovosti, saj v Sloveniji še ne obstaja enoten okvir, kazalniki ali digitalna orodja za celostno in kontinuirano spremljanje napredka posameznega VŠ učitelja.

Druga raziskava v Sloveniji kaže [4], da so začetna in nadaljevalna usposabljanja VŠ učiteljev pogosto kratka in ne zagotavljajo dovolj priložnosti za temeljit razvoj pedagoških

kompetenc, kar pomeni, da VŠ učitelji pogosto ostajajo pri pristopih, osredotočenih na lastno predajanje znanja, namesto da bi aktivno spodbujali študente k poglobljenemu učenju. Daljša in strukturirana usposabljanja pa dajejo učiteljem več možnosti, da spremenijo svoje dožemanje poučevanja in razvijejo metode, ki so bolj osredotočene na potrebe študentov. Hkrati raziskava kaže, da študentske ankete same po sebi ne predstavljajo zanesljivega orodja za ocenjevanje kakovosti poučevanja, saj so rezultati lahko pod vplivom številnih zunanjih dejavnikov, kot so osebne značilnosti učiteljev in študentov, in ne merijo neposredno pedagoške učinkovitosti. Zaradi tega je jasno, da je potrebna celostna in sistematična podpora VŠ učiteljem, ki bi vključevala strukturirane pedagoške programe, mentorstvo, strokovna orodja in možnost refleksije ter razprave o pridobljenih izkušnjah, da bi se dejansko izboljšala kakovost poučevanja in učenja na VŠ institucijah.

Pomanjkljivosti pri sistematičnem razvoju pedagoških kompetenc se odražajo tudi v širšem kontekstu kakovosti VŠ izobraževanja, saj visoko razmerje med številom študentov in pedagoškega osebja zmanjšuje možnosti za aktivne in individualizirane oblike poučevanja, mentorstva ter spremljanja napredka študentov in profesorjev [5]. Kljub obstoju notranjih sistemov zagotavljanja kakovosti in samoevalvacijskih postopkov na univerzah je njihova uporaba neenotna, učinkovitost pa se razlikuje med institucijami in znotraj njih. Poleg tega so pedagoška izobraževanja pogosto kratka in ne dajejo učiteljem dovolj priložnosti za razvoj inovativnih učnih metod, sodelovanja pri raziskovalno-poučevalnih projektih ter izmenjave dobrih praks znotraj in med institucijami. Posledično se pedagoški razvoj posameznikov pogosto zgodi ad hoc, pri čemer institucionalni okviri, digitalna orodja in kazalniki za kontinuirano spremljanje niso vzpostavljeni, kar omejuje sistemsko izboljševanje kakovosti poučevanja in učenja na VŠ zavodih.

3.2 Evropske pobude za kakovostno in inovativno visoko šolstvo

Na ravni Evropske unije (EU) je uspešno in učinkovito VŠ izobraževanje prepoznano kot ključen dejavnik za gospodarski razvoj, družbeno odpornost ter zeleni in digitalni prehod. Evropske strateške usmeritve (ET 2020, prenovljena agenda EU za visoko šolstvo in Evropska strategija za univerze) poudarjajo, da sta kakovost poučevanja in sistematičen razvoj kompetenc VŠ učiteljev temelj modernizacije VŠ prostora. Poseben poudarek je namenjen ustreznim delovnim pogojem, stalnemu strokovnemu razvoju, priznavanju in nagrajevanju odličnosti v poučevanju ter vzpostavitvi učinkovitih sistemov zagotavljanja kakovosti. EU s finančnimi instrumenti (Erasmus+, ESS, ESRR, EFSI), skupnimi okviri zagotavljanja kakovosti (ESG, EQAR), podporo nadnacionalnemu sodelovanju (Evropske univerze) in spodbujanjem inovativnih učnih pristopov ter vseživljenjskega učenja (npr. mikrodokazila) ustvarja okolje, v katerem je razvoj pedagoških kompetenc VŠ učiteljev razumljen kot strateška naložba v kakovost VŠ izobraževanja in boljšo učno izkušnjo študentov po vsej Evropi.

Na evropski ravni so ključni akterji pri spodbujanju inovacij in kakovosti v visokošolskem izobraževanju **Evropski inštitut za inovacije in tehnologijo (EIT)** ter platforma **HEInnovate**.

EIT je pobuda EU, ki povezuje univerze, raziskovalne centre in podjetja v okviru t. i. trikotnika znanja, da bi spodbujal inovacije, podjetništvo in trajnostno gospodarsko rast. Deluje preko osmih skupnosti znanja in inovacij (Knowledge and Innovation Communities – KIC), ki se osredotočajo na področja, kot so digitalna preobrazba, energija, zdravje, hrana, podnebje in mobilnost, ter omogoča izmenjavo znanja, razvoj novih tehnologij in podporo zagonskim podjetjem. Platforma HEInnovate pa VŠ institucijam omogoča samooceno inovativnosti in podjetniške naravnosti ter ponuja smernice in akcijske načrte za izboljšanje inovacijskih zmogljivosti, razvoj podjetniškega učenja in spodbujanje odličnosti v izobraževanju in raziskavah. Poleg tega EU podpira še druge pobude, kot so program Erasmus+, ki omogoča mednarodno mobilnost študentov in osebja, ter **Evropska mreža inovativnih visokošolskih ustanov**, ki krepi sodelovanje, izmenjavo dobrih praks in razvoj inovativnih modelov poučevanja po vsej Evropi. Skupaj te pobude zagotavljajo okvir za spodbujanje kakovosti, inovativnosti in prožnosti evropskega visokega šolstva ter prispevajo k razvoju VŠ sektorja, ki je odporen, mednarodno konkurenčen in usmerjen v trajnostno prihodnost.

Razvoj evropskega okvira kompetenc za VŠ pedagoško osebje je usmerjen k prepoznavanju raznolikih nalog in kariernih profilov akademikov ter zagotavljanju podpore trajnostnim karieram. Okvir je zasnovan kot dinamično, inspirativno in prostovoljno orodje, združljivo z obstoječim evropskim kompetenčnim okvirom za raziskovalce (ResearchComp), ter temelji na drugih relevantnih nacionalnih in evropskih okvirih ter tudi na evropski klasifikaciji znanj, kompetenc in poklicev (ESCO). Strukturiran je v dimenzije, področja kompetenc, posamezne kompetence in ravni usposobljenosti, kar omogoča podporo vseživljenjskemu učenju. Uvedba okvira prinaša večplastne koristi: akademikom omogoča boljše razumevanje veščin, potrebnih za različne akademske vloge, in podporo pri trajnostnem razvoju kariere; visokošolske institucije pridobijo jasnejši pregled nad potrebnimi kompetencami za raznolike karierne poti, kar olajša zaposlovanje, usposabljanje in evalvacijo; industrija pridobi večjo preglednost in prepoznavnost kompetenc pri iskanju visoko usposobljenih kadrov; politikom pa okvir omogoča razvoj kakovostnih, ciljno usmerjenih sistemskih pobud na nacionalni ravni, ki podpirajo profesionalni razvoj akademskega osebja.

4. Analiza pristopov k razvoju pedagoških kompetenc

Analiza temelji na pregledu samoevalvacijskih in letnih poročil desetih izbranih visokošolskih ustanov v Sloveniji:

- Univerza v Ljubljani,
- Univerza v Mariboru,
- Univerza na Primorskem,
- Univerza v Novi Gorici,
- Nova univerza,

- Univerza v Novem mestu,
- Alma Mater Europaea,
- EMUNI University,
- DOBA Fakulteta in
- B2 Visoka šola za poslovne vede.

Analiza je izvedena po enotnem analitičnem okviru, ki omogoča primerjavo pristopov k razvoju pedagoških kompetenc visokošolskih učiteljev na podlagi javno dostopnih samoevalvacijskih in letnih poročil.

4.1 Sistemi usposabljanja VŠ učiteljev v Sloveniji

Pregled poročil kaže, da imajo vse analizirane ustanove vzpostavljen sistem notranjega zagotavljanja kakovosti, v katerega je vključeno tudi spremljanje pedagoškega dela VŠ učiteljev. Stopnja sistematičnosti pedagoških usposabljanj pa se med ustanovami razlikuje.

Na javnih univerzah (Univerza v Ljubljani, Univerza v Mariboru in Univerza na Primorskem) so pedagoška usposabljanja organizirana v obliki rednih delavnic, seminarjev in internih izobraževanj, ki jih koordinirajo centri za kakovost ali posebne pedagoške enote. V letnih poročilih Univerze v Ljubljani je razvidno, da samoevalvacija poučevanja in rezultati študentskih anket predstavljajo podlago za načrtovanje dodatnih pedagoških usposabljanj in izboljšav učnih praks.

Na Univerzi v Mariboru so to samoevalvacijska poročila, medtem ko na posameznih fakultetah vključujejo konkretne akcijske načrte za izboljšanje pedagoškega procesa, kar kaže na povezavo med evalvacijo in razvojem pedagoških kompetenc učiteljev.

Pri zasebnih univerzah in samostojnih visokošolskih zavodih so usposabljanja prisotna predvsem v obliki internih pobud, projektnih aktivnosti in habilitacijskih zahtev. Obveznost formalnega pedagoškega usposabljanja kot pogoj za začetek pedagoškega dela je redko eksplicitno navedena, pogosteje pa je pedagoška usposobljenost posredno vključena v postopke napredovanja.

Mentorstvo mladim učiteljem je omenjeno kot dobra praksa, vendar je formalno strukturirano predvsem na večjih javnih univerzah. Spremljanje pedagoškega dela se

večinoma izvaja preko samoevalvacij in študentskih anket, redkeje pa preko hospitacij ali sistematičnega pedagoškega svetovanja.

4.2 Spodbujanje razvoja inovativnih učnih metod

V poročilih vseh analiziranih ustanov je zaznati poudarek na aktivnem učenju, problemskem učenju, projektnih oblikah dela ter vključevanju študentov v interdisciplinarne aktivnosti. Vendar je razlika med deklarativnim navajanjem teh pristopov in konkretnimi primeri njihove implementacije.

Univerze z izrazitejšo raziskovalno dejavnostjo (Univerze v Ljubljani, Univerze v Mariboru, Univerze na Primorskem, Univerze v Novi Gorici) pogosteje poročajo o povezovanju raziskovalnega dela s pedagoškim procesom ter vključevanju aktualnih raziskovalnih vsebin v poučevanje.

Samoevalvacijska poročila študijskih programov Univerze v Ljubljani kažejo, da so bile na podlagi študentskih povratnih informacij uvedene spremembe v učnih metodah, kot so problemsko učenje in večja vključenost projektne dela.

Na manjših visokošolskih zavodih (npr. DOBA Fakulteta, B2 Visoka šola) se inovativnost pogosto kaže preko individualnih pobud učiteljev, uporabe sodobnih poslovnih simulacij in digitalnih vsebin, manj pa preko sistemsko vodenih pedagoških strategij.

4.3 Zbiranje povratnih informacij študentov o pedagoškem delu VŠ učiteljev

Vse analizirane ustanove izvajajo redne študentske ankete o kakovosti poučevanja. Razlike med njimi se kažejo predvsem v načinu uporabe rezultatov teh anket. Na Univerzi v Ljubljani in Univerzi v Mariboru so rezultati študentskih anket vključeni v delovanje komisij za kakovost in predstavljajo osnovo za oblikovanje izboljšav pedagoškega dela ter sprememb študijskih programov. V letnih poročilih je razvidno, da se rezultati analizirajo na ravni članic in univerze kot celote.

Nekatere ustanove poleg anket omenjajo tudi fokusne skupine in neposredne pogovore s študenti. Pri manjših zavodih se ankete izvajajo predvsem z namenom notranjih izboljšav in nimajo vedno izražene institucionalne teže pri strateškem odločanju.

4.4 Uporaba digitalnih orodij pri razvoju pedagoških kompetenc

Digitalne platforme (LMS, e-učilnice, Moodle) so prisotne na vseh institucijah kot podpora izvedbi pedagoškega procesa. VŠ učitelji se usposablajo za uporabo teh orodij, kar je bilo posebej poudarjeno v obdobju intenzivne digitalizacije pouka. Kljub temu poročila kažejo, da se digitalna orodja redkeje uporabljajo za sistematično spremljanje in vrednotenje pedagoškega razvoja učiteljev. Povezava med digitalnimi sistemi in dolgoročnim spremljanjem pedagoških kompetenc je bolj izražena na javnih univerzah, kjer so ta orodja vključena v širše politike zagotavljanja kakovosti.

Sklepno je mogoče ugotoviti, da vse analizirane ustanove prepoznavajo pomen razvoja pedagoških kompetenc, vendar se razlikujejo v stopnji sistematičnosti, institucionalne podpore in povezave med evalvacijskimi mehanizmi, usposabljanjem ter uvajanjem inovativnih pedagoških praks.

5. Primerjalna analiza in identifikacija dobrih praks uporabe digitalnih orodij za spremljanje razvoja pedagoških kompetenc v EU in drugje

5.1 Pregled uporabljenih digitalnih orodij za spremljanje razvoja pedagoških kompetenc

V visokem šolstvu se uporablja več digitalnih orodij za spremljanje in razvoj pedagoških kompetenc učiteljev, ki vključujejo platforme, aplikacije, samoevalvacijske sisteme, e-portfolije in interaktivne dashboarde. Ta orodja omogočajo učiteljem sistematično refleksijo, evalvacijo in spremljanje napredka skozi čas (EUA, 2024).

DigCompEdu CheckIn for Higher Education je orodje za samorefleksijo, namenjeno VŠ učiteljem, ki omogoča sistematično vrednotenje njihovih digitalnih kompetenc pri poučevanju in učenju. Temelji na evropskem okviru za digitalne kompetence učiteljev (DigCompEdu, JRC 2017), ki vključuje 22 kompetenc, razporejenih v šest področij, ocenjenih na šestih stopnjah (A1–C2). Orodje je razširjeno še s sedmim področjem – odprto izobraževanje (Open Education), ki zajema odprave učne vire (OER), odprave pedagoške prakse (OEP) in odprto znanost, s čimer spodbuja uporabo digitalnih orodij za inovativno poučevanje. V 25 trditvah za samorefleksijo učitelji ocenjujejo svoj nivo znanja in veščin z izbiro med sedmimi možnostmi, ki postopoma naraščajo v zahtevnosti, pri čemer je uporabljen Bloomov digitalni taksonomski model in progresija aktivnosti po kompleksnosti. DigCompEdu CheckIn učiteljem omogoča, da prepoznajo svoja močna področja, identificirajo področja za izboljšave in načrtujejo razvoj, obenem pa spodbuja samoevalvacijo, refleksivno prakso in razvoj samoreguliranega učenja. Orodje nudi tudi

praktične nasvete in ključne mejnike na osebni poti k inovativnemu poučevanju, s čimer podpira razvoj digitalnih kompetenc, inovativnost v pedagoški praksi in trajnostno izboljševanje poučevanja.

SELFIEforTeachers je evropsko orodje, ki omogoča učiteljem samooceno 32 pedagoških kompetenc, primerjavo z najboljšimi praksami in prejemanje priporočil za nadaljnji razvoj. Orodje je sicer namenjeno osnovnošolskim in srednješolskim učiteljem, vendar ga uporablja tudi vedno več evropskih univerz. Osredotočeno je na digitalno pismenost, inovativne metode poučevanja ter interakcijo s študenti in ostalimi učitelji (European Commission, 2022; Pitrella et al., 2025).

TaLC (Teaching and Learning Center) Univerze v Veroni vključuje e-portfolije, mentorski sistem in dashboarde za spremljanje razvoja učiteljevih kompetenc. Omogoča refleksijo, primerjavo z drugimi učitelji in podporo pri profesionalnem razvoju (Rivoltella et al., 2023).

Watermark ponuja integrirano platformo za spremljanje pedagoških kompetenc, vključno z evalvacijami študentov, samoevalvacijami, e-portfoliji in vizualnimi dashboardi. Sistem omogoča personalizirane povratne informacije in priporočila za nadaljnji razvoj učiteljev (Watermark Insights, 2026).

STAFF-DEV projekt (EUA, 2024) navaja tudi druge prakse po evropskih institucijah, kjer se uporabljajo kombinacije samoevalvacij, študentskih anket in spremljanja napredka skozi čas, ki so pogosto integrirane v institucionalne strategije za razvoj poučevanja in ocenjevanje akademske uspešnosti.

LERU univerze uvajajo centre za učenje in poučevanje, kjer so digitalna orodja uporabljena za spremljanje pedagoških kompetenc preko kombinacije e-portfolijev, dashboardov in interaktivnih aplikacij. Ta orodja učiteljem omogočajo sistematično izboljševanje poučevanja in usklajevanje z institucionalnimi cilji kakovosti izobraževanja (LERU, 2023).

South Carolina Honors College uporablja digitalne platforme za spremljanje in analizo pedagoških kompetenc, ki omogočajo zbiranje podatkov od učiteljev in študentov ter generiranje poročil, ki služijo kot osnova za izboljšave poučevanja (South Carolina Honors College, 2024).

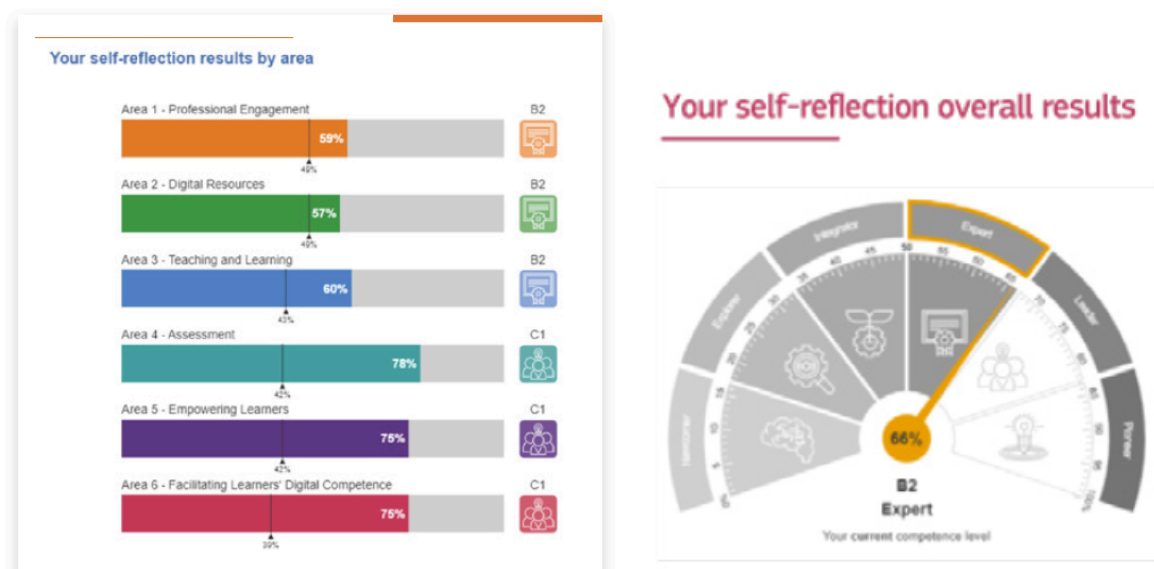
Sistematičen pregled teh orodij kaže, da kombinacija samoevalvacij, povratnih informacij študentov in interaktivnih dashboardov omogoča učinkovito spremljanje razvoja kompetenc in podporo profesionalnemu razvoju učiteljev.

5.2 Metode spremljanja razvoja pedagoških kompetenc

Digitalna orodja za spremljanje razvoja pedagoških kompetenc učiteljev se osredotočajo na ključne dimenzije poučevanja, kot so načrtovanje in organizacija pouka, inovativne metode

poučevanja, interakcija s študenti ter uporaba digitalnih tehnologij (EUA, 2024; South Carolina Honors College, 2024).

Načrtovanje in organizacija pouka zajema pripravo učnega načrta, strukturiranje vsebin in učinkovito razporejanje učnega časa. Orodja, kot je SELFIE for Teachers, omogočajo učiteljem samooceno in primerjavo z najboljšimi praksami (European Commission, 2022; Pitrella et al., 2025).

Vizualna predstavitev rezultatov v orodju SELFIE for teachers [7]

Inovativne metode poučevanja vključujejo aktivne strategije, kot so problem-based learning, flipped classroom in projektno delo. Digitalna orodja merijo njihovo uporabo in spodbujajo nadaljnji razvoj (Rivoltella et al., 2023; LERU, 2023).

Interakcija s študenti se ocenjuje prek evalvacij študentov in povratnih informacij, kar omogoča ciljno usmerjene izboljšave komunikacije in angažiranosti (Watermark Insights, 2026; South Carolina Honors College, 2024).

Uporaba digitalnih tehnologij meri integracijo interaktivnih platform, e-gradiv in digitalnih orodij za sodelovanje (European Commission, 2022; LERU, 2023). Nekatera orodja, kot je TaLC Univerze v Veroni, vključujejo mentorstvo, refleksijo in spremljanje napredka skozi čas, pri čemer nudijo personalizirane povratne informacije in priporočila za nadaljnji razvoj (Rivoltella et al., 2023).

Celovito merjenje teh kompetenc omogoča učiteljem sistematično izboljševanje pedagoškega pristopa, prilagajanje sodobnim zahtevam in spodbujanje profesionalnega razvoja, kar digitalna orodja naredi hkrati diagnostična in razvojna (EUA, 2024; Watermark Insights, 2026).

5.3 Ključni elementi digitalnih orodij

Digitalna orodja za spremljanje in razvoj pedagoških kompetenc učiteljev vključujejo ključne elemente, kot so samoocena, evalvacije študentov, mentorstvo, refleksija in spremljanje napredka skozi čas, kar omogoča kontinuirano izboljševanje učnih praks (EUA, 2024; South Carolina Honors College, 2024).

Samoocena omogoča učiteljem sistematično oceno lastnih kompetenc in prepoznavanje področij za izboljšave. Orodje SELFIE for Teachers na primer meri uporabo digitalnih tehnologij, aktivnih metod učenja in komunikacijo s študenti (European Commission, 2022; Pitrella et al., 2025). SELFIE za učitelje se lahko uporabi tudi z drugimi učiteljskimi kolegi, kjer se združeni rezultati delijo anonimno s celotno skupino, lahko znotraj istega študijskega programa, znotraj ene VŠ institucije ali med različnimi VŠ institucijami tako na nacionalnem kot internacionalnem nivoju. Po opravljeni samorefleksiji SELFIE omogoča pridobitev certifikata ali digitalne značke, kar je pomembno za prepoznavnost kompetenčnosti VŠ učitelja.

Evalvacije študentov zagotavljajo neodvisno perspektivo in se pogosto integrirajo v interaktivne dashboarde, ki učiteljem ponujajo personalizirana priporočila za izboljšave, kot to omogoča Watermark Insights (Watermark Insights, 2026; LERU, 2023).

Mentorstvo in refleksija podpirata strukturiran razvoj kompetenc. Na primer, TaLC Univerza v Veroni združuje digitalne platforme z mentorstvom, kar učiteljem omogoča spremljanje napredka in prilagajanje učnih metod (Rivoltella et al., 2023). Spremljanje napredka skozi čas omogoča vizualizacijo trenda razvoja kompetenc in primerjavo z lastnimi preteklimi rezultati ali povprečjem drugih učiteljev, kar povečuje motivacijo za izboljšave (European Commission, 2022; South Carolina Honors College, 2024).

Pomemben vidik digitalnih orodij je tudi personalizacija povratnih informacij, ki učiteljem ponuja priporočila za nadaljnji razvoj, predloge tečajev ali primerjavo z drugimi učitelji, s čimer spodbuja kulturo nenehnega učenja in profesionalnega razvoja (LERU, 2023; EUA, 2024). Watermark Insights uporablja AI asistenta za izdelavo analiz in poročil, ki podpirajo ocenjevanje študijskih programov ali posameznih fakultet, pri čemer lahko izhajajo tudi iz institucionalnih indikatorjev in ugotavljajo, kaj je skladno z rezultati in kje so neskladja. V poročila so zajeti tako razvoj kompetenc učiteljev kot povratne informacije študentov, kar omogoča celovit vpogled v kakovost poučevanja in učenja. AI podpora učiteljem omogoča prihranek časa, hitrejše razumevanje rezultatov, osredotočanje na ključna področja ter pridobivanje dokazov za rast in napredovanje kariere. AI-generirane analize hkrati pomagajo prepoznati najbolj nujne potrebe študentov, spodbujajo inovacije v poučevanju z novimi

idejami in argumentacijo za njihovo uvedbo ter omogočajo hitrejše prilagajanje pristopa in takojšnji vpliv na učne rezultate.

Skupaj ta orodja omogočajo sistematično izboljševanje pedagoških praks, povečujejo interaktivnost in angažiranost študentov ter prispevajo k večji kakovosti poučevanja (Rivoltella et al., 2023; Watermark Insights, 2026; Pitrella et al., 2025).

5.4 Vključevanje študentov

Vključevanje študentov v proces razvoja pedagoških kompetenc učiteljev je ključnega pomena za izboljšanje kakovosti poučevanja in učenja. Aktivno sodelovanje študentov omogoča učiteljem pridobivanje neposrednih povratnih informacij o učinkovitosti svojih pedagoških praks, razumeti njihove potrebe in prilagoditi metode poučevanja (Rivoltella et al., 2023; Pitrella et al., 2025).

Digitalna orodja kot je Watermark Insights omogočajo, da učitelji pridobijo podatke neposredno od študentov. Orodje vključuje ankete in samoevalvacijske mehanizme, ki zajemajo študentsko perspektivo glede uporabe digitalnih orodij, metod učenja in jasnosti komunikacije (European Commission, 2022). Watermark Insights omogoča zbiranje študentskih ocen o poučevanju in vizualizacijo rezultatov preko interaktivnih dashboardov, kar učiteljem omogoča hitro prepoznavanje področij za izboljšave (Watermark Insights, 2026).

Vključevanje študentov presega zgolj zbiranje ocen – vključuje konstruktivno povratno informacijo, sodelovalno evalvacijo in ocenjevanje kakovosti poučevanja, kar prispeva k oblikovanju priporočil za nadaljnji razvoj pedagoških kompetenc učiteljev. Na primer, sistematično spremljanje mnenj študentov lahko vodi do prilagoditve metod aktivnega učenja, uvedbe novih digitalnih orodij ali izboljšanja interaktivnosti predavanj (South Carolina Honors College, 2024).

Center za poučevanje in učenje Univerze v Veroni (TaLC) ugotavlja, da interaktivni dashboardi in analitika podatkov omogočajo učiteljem, da vidijo trende v povratnih informacijah študentov skozi čas in na podlagi tega oblikujejo strateške izboljšave svojih pedagoških kompetenc (Rivoltella et al., 2023). Podobno LERU poudarja, da centri za poučevanje in učenje spodbujajo prakso, kjer so študenti vključeni v evalvacijo in razvoj pedagoških kompetenc, kar vodi do bolj personaliziranega in učinkovitega učenja (LERU, 2023).

Sistematično vključevanje študentov tako omogoča, da učitelji reflektirajo svojo prakso, pridobijo priporočila za nadaljnji profesionalni razvoj in razvijajo pedagoške kompetence skladno z institucionalnimi in strateškimi cilji (EUA, 2024). Ta proces podpira kulturo nenehnega izboljševanja, kjer so povratne informacije študentov ključna komponenta pri oblikovanju učinkovitih učnih pristopov in uporabi digitalnih orodij za poučevanje.

V visokem šolstvu se uporablja vedno več digitalnih orodij za spremljanje in razvoj pedagoških kompetenc učiteljev in študentov, ki vključujejo platforme, aplikacije, samoevalvacijske sisteme, e-portfolije in interaktivne dashboarde. Ta orodja omogočajo učiteljem sistematično refleksijo, evalvacijo in spremljanje napredka skozi čas. V spodnji tabeli so povzeti primeri orodij in ključni elementi, ki jih je smiselno upoštevati pri razvoju Digi-STEM aplikacije za spremljanje razvoja pedagoških kompetenc VŠ učiteljev.

Tabela 1: Pregled ključni elementov digitalnih orodij za spremljanje razvoja pedagoških kompetenc

Ključni element	Orodje / Platforma
Samooocena	SELFIE for Teachers
Evalvacije študentov	Watermark Insights
Mentorstvo	University of Verona – Teaching and Learning Center
Refleksija	Prakse centrov za poučevanje in učenje
Spremljanje napredka skozi čas	Dashboardi in analitika institucij
Personalizirane povratne informacije	AI-analitika v platformah za kakovost poučevanja

6. Priporočila za projekt PUŠ Digi-STEM

Slovenske VŠ institucije se osredotočajo predvsem na nudenje podpore akademskemu osebju pri razvoju pedagoških kompetenc, vključno z razvojem sorodnih mehkih veščin, ki olajšajo delo in uspešnost v akademskem okolju. Kljub temu pa v obravnavanih virih ni zaznati, da bi institucije aktivno uporabljale digitalna orodja za merjenje teh kompetenc ali spremljanje napredka akademskega osebja, kot so samoevalvacije ali ocene študentov. Orodja, kot sta SELFIE in Watermark Insights, bi lahko ponudila dodatne možnosti za spremljanje in vrednotenje pedagoškega razvoja, saj omogočajo zbiranje podatkov o uporabi digitalnih tehnologij, kvaliteti poučevanja in refleksijo tako s strani učiteljev kot študentov, vendar v praksi še niso del rutinske institucionalne prakse v Sloveniji. Orodja za samorefleksijo, kot je DigCompEdu CheckIn for Higher Education, dobro pokrivajo self-assessment in omogočajo sistematično vrednotenje digitalnih kompetenc učiteljev ter refleksijo o lastni pedagoški praksi. Kljub temu pa ni veliko primerov digitalnih orodij, kjer bi potekala tudi evalvacija pedagoškega dela učiteljev s strani študentov, kolegov ali vodstva.

LERU akademski razvoj opredeljuje kot aktivnosti in ukrepe, usmerjene v profesionalni in pedagoški razvoj zaposlenih na univerzah z namenom izboljšanja vseh dimenzij poučevanja

in učenja, vključno z digitalnim učenjem in inovacijami v izobraževanju. Sem sodijo obvezna usposabljanja za nove učitelje, nadaljevalni programi izobraževanja, razvoj digitalnih kompetenc in pismenosti, vključno z GenAI, vodstveni programi, usposabljanje postdoktorandov in raziskovalcev kot učiteljev, akreditacija univerzitetnih učiteljev ter nagrajevanje odličnih pedagoških praks in inovacij. Poleg tega LERU poudarja podporo in svetovanje pri poučevanju, spodbujanje učiteljev k sodelovanju v strokovnih mrežah, zagotavljanje gradiv in virov za poučevanje, pedagoško-didaktično svetovanje ter pomoč pri uporabi orodij, storitev in učnih prostorov. Prav tako spodbuja inovativnost v poučevanju z organizacijo izobraževalnih dogodkov, ki prepoznavajo in cenijo kakovostno izobraževanje. V sklopu akademskega razvoja LERU vključuje tudi evalvacijo, ki zajema spremljanje in merjenje kakovosti in odličnosti poučevanja ter učenja, ocenjevanje pedagoških inovacij (njihovih izidov, učinkov in vpliva), izvajanje anket med študenti in učitelji ter določanje kazalnikov za vrednotenje inovacij v izobraževalnih praksah.

V tabeli 2 je podana kategorizacija kompetenc VŠ učiteljev, ki smo jo povzeli po članku “Key competencies for academic employees in the current dynamic higher education environment” avtorja Thapela D. ChaaCha [6]. Članek izpostavlja tri glavne skupine kompetenc

- pedagoške kompetence,
- kompetence osebne učinkovitosti in
- organizacijske kompetence.

To je pomembno za naš projekt, saj nam omogoča, da na podlagi uveljavljenih raziskovalnih ugotovitev oblikujemo celovit in sistematičen okvir za razvoj pedagoških kompetenc v našem programu za merjenje razvoja pedagoških kompetenc VŠ učiteljev. Integracija teh kompetenc bo pripomogla k izboljšanju kakovosti poučevanja, podpore študentom in uspešnosti institucije ter zagotavljala, da so akademski zaposleni pripravljeni na izzive sodobnega dinamičnega okolja v visokem šolstvu ter tudi širšega ekonomskega in družbenega okolja.

Tabela 2: Ključne pedagoške kompetence VŠ učiteljev in možnosti njihovega razvoja

Glavna kompetenca	Podkompetenca	Načini razvoja
Pedagoške kompetence	<ul style="list-style-type: none"> ● Poučevalne veščine ● Disciplinarna strokovnost ● Razvijanje kurikula ● Epistemološko razumevanje ● Ocene in evalvacija ● Raziskovalne veščine ● Praktična uporaba 	<ul style="list-style-type: none"> ● Pedagoška usposabljanja ● Delavnice in webinarji ● Mentorstvo ● Kratka predavanja in online learning platforme (npr. Coursera, Open Education)

Glavna kompetenca	Podkompetenca	Načini razvoja
	<ul style="list-style-type: none"> • Odzivna pedagogika • Akademsko državljanstvo 	<ul style="list-style-type: none"> • Sodelovanje pri raziskovalnih projektih • Integracija teorije in prakse
Kompetence osebne učinkovitosti	<ul style="list-style-type: none"> • Medosebne veščine • Samousmerjeno učenje • Administrativne veščine • Komunikacijske veščine • Raznolikost in kulturna občutljivost • Reševanje problemov in konfliktov • Upravljanje časa (• Tehnološke veščine 	<ul style="list-style-type: none"> • Delavnice za mehke veščine (soft skills) • Coaching / mentorstvo – • Online in face-to-face tečaji za tehnologijo • Samostojno učenje in refleksija • Projektno delo in sodelovanje s študenti
Organizacijske kompetence	<ul style="list-style-type: none"> • Razumevanje veščin 21. stoletja • Uspeh študentov • Transformacija in dekolonizacija kurikulov • Poznavanje politik in regulativ • Razumevanje VŠ okolja 	<ul style="list-style-type: none"> • Udeležba v institucionalnih strateških delavnicah • Strokovno izobraževanje o politiki in regulativi • Sodelovanje pri razvojnih projektih institucije • Redno spremljanje trendov in praks v VŠ izobraževanju

Digitalno orodje SELFIE meri pedagoške kompetence učiteljev na več medsebojno povezanih področjih [7]. Vključuje **ocenjevanje**, kjer se osredotoča na strategije ocenjevanja, analizo dokazov, podajanje povratnih informacij in načrtovanje; **digitalne vire**, kot so iskanje, izbira, ustvarjanje, prilagajanje, upravljanje, zaščita in deljenje vsebin; **opremljanje študentov**, ki zajema dostopnost, inkluzijo, diferencirano in personalizirano poučevanje, aktivno vključevanje študentov ter kombinirano učenje; **spodbujanje digitalnih kompetenc študentov**, vključno z digitalno pismenostjo, komunikacijo in sodelovanjem, ustvarjanjem vsebin, varnostjo in dobrobitjo, odgovorno uporabo ter reševanjem problemov; **profesionalno angažiranje**, kot so organizacijska komunikacija, spletna učna okolja, sodelovanje s kolegi, uporaba digitalnih tehnologij in infrastrukture, reflektivna praksa, digitalno življenje, strokovno učenje o digitalnih tehnologijah ter računalniško razmišljanje; in **poučevanje in učenje**, ki zajema same pedagoške prakse, vodenje, sodelovalno učenje, samoregulirano učenje in uporabo novih tehnologij.

Aplikacijo **PUŠ Proact-STEM**, ki je bila prvotno razvita za spremljanje razvoja kompetenc študentov, bi bilo smiselno nadgraditi in prilagoditi tudi za spremljanje pedagoških kompetenc visokošolskih učiteljev. Osnovni koncept pred- in po-testov bi se lahko ohranil,

vendar bi bilo potrebno vprašanja razširiti iz zgolj preverjanja znanja v orodje za **samorefleksijo pedagoške prakse** (npr. uporaba aktivnih metod, vključevanje študentov, uporaba digitalnih orodij). Takšno orodje bi bilo za VŠ učitelje uporabno predvsem kot diagnostično in razvojno sredstvo, vendar bi ga bilo glede na ugotovitve analize in dobre evropske prakse treba nadgraditi z večdimenzionalnim pristopom. Ključno bi bilo vključiti tudi študentske povratne informacije, možnost kolegialne evalvacije (peer review), ter mentorski vidik, kjer bi učitelji lahko spremljali svoj napredek skozi čas. Poleg obstoječih grafičnih prikazov (pizza in linijski grafi) bi bilo smiselno dodati naprednejše dashboarde z analitiko trendov, primerjavo z referenčnimi vrednostmi ter personaliziranimi priporočili za izboljšave, po vzoru orodij, kot so SELFIE ali Watermark. Pomembna nadgradnja bi bila tudi integracija različnih kompetenčnih področij (pedagoške, digitalne, organizacijske in mehke veščine) ter vključitev AI-podpore za interpretacijo rezultatov in predlaganje nadaljnjih izobraževanj. Takšna razširjena aplikacija bi omogočila bolj sistematično, kontinuirano in podatkovno podprto spremljanje razvoja pedagoških kompetenc VŠ učiteljev ter prispevala k večji kakovosti poučevanja na institucionalni ravni.

7. Zaključek

Analiza slovenskega VŠ prostora kaže, da VŠ institucije prepoznavajo pomen razvoja pedagoških kompetenc pri akademskem osebj, vendar ta razvoj ostaja razmeroma fragmentiran, odvisen od posameznih pobud in institucionalnih praks. Sistemi usposabljanja, mentorstva in spremljanja pedagoškega dela so prisotni, vendar pogosto niso celostno povezani z evalvacijskimi mehanizmi, napredovanjem ali strateškim upravljanjem kakovosti. Uporaba študentskih anket je razširjena, vendar njihova vloga pri sistemskem izboljšanju poučevanja ni vedno dovolj učinkovita, medtem ko so digitalna orodja predvsem podpora poučevanju in manj instrument za dolgoročno spremljanje razvoja kompetenc. Posledično razvoj pedagoških kompetenc pogosto temelji na individualni motivaciji učiteljev, ne pa na enotnem, sistemsko podprtem okviru, ki bi omogočal kontinuirano spremljanje in izboljševanje kakovosti poučevanja. Dodatno analiza kaže tudi na pomanjkanje integracije različnih virov podatkov (samorefleksija, študentske povratne informacije, mentorstvo), kar omejuje celovit vpogled v razvoj kompetenc posameznega VŠ učitelja.

V primerjavi s tem evropske prakse kažejo večjo stopnjo sistematičnosti, kjer digitalna orodja, kot so samoevalvacijski sistemi, e-portfoliji, interaktivni dashboardi in AI-podprte analize, omogočajo celovit vpogled v razvoj pedagoških kompetenc ter povezovanje različnih virov podatkov. Ključni elementi teh pristopov vključujejo personalizirane povratne informacije, spremljanje napredka skozi čas ter aktivno vključevanje študentov v evalvacijo pedagoškega dela. Pomembno dodano vrednost predstavljajo tudi napredne analitične in AI-podprte funkcionalnosti, ki omogočajo hitrejšo interpretacijo podatkov ter ciljno usmerjene predloge za profesionalni razvoj učiteljev. Na tej osnovi je mogoče zaključiti, da obstaja v slovenskem VŠ prostoru pomemben potencial za nadgradnjo obstoječih praks z uvedbo integriranih digitalnih rešitev, ki bi podprle sistematičen razvoj pedagoških, osebnih in organizacijskih kompetenc VŠ učiteljev ter prispevale k višji kakovosti poučevanja in boljši

učni izkušnji študentov. Takšne rešitve bi morale biti povezane tudi z institucionalnimi sistemi kakovosti, habilitacijskimi postopki in kariernim razvojem, saj bi le tako lahko zagotovile dejanski sistemski vpliv in trajnostno izboljševanje VŠ izobraževanja.

8. Viri

- [1] Maja Mezgec. <https://www.hippocampus.si/ISBN/978-961-293-160-5/59-74.pdf>
- [2] <https://www.uni-lj.si/projekti/inovativne-in-prozne-oblike-poucevanja-in-ucenja-inovup-2018-2022>
- [3] Katarina Aškerc in Sebastian Kočar.
https://arhiv.cmepius.si/wp-content/uploads/2020/06/Zbornik_Internacionalizacija-izobrazevanja-web.pdf
- [4] Katarina Aškerc Veniger.
https://arhiv.cmepius.si/wp-content/uploads/2020/06/Zbornik_Internacionalizacija-izobrazevanja-web.pdf
- [5] https://www.umar.gov.si/fileadmin/user_upload/publikacije/dz/2014/DZ04_2014.pdf
- [6] ChaaCha, T. D. (2024). Key competencies for academic employees in the current dynamic higher education environment. Cogent Education, 11(1). <https://doi.org/10.1080/2331186X.2024.2397230>
- [7] SELFIE for teachers – Toolkit Using SELFIEforTEACHERS – Supporting teachers in building their digital competence, Publications Office of the European Union, 2023, <https://data.europa.eu/doi/10.2760/626409>
- [8] University of Verona – Teaching and Learning Center (TaLC) -
<https://www.frontiersin.org/journals/education/articles/10.3389/feduc.2023.1204697/full>
- [9] European University Association – Learning & Teaching Networks (EUA) -
<https://www.eua.eu/publications/reports/staff-development-in-learning-and-teaching-at-european-universities.html>
- [10] South Carolina Honors College (<https://arxiv.org/pdf/2407.07057>)
- [11] Watermark, <https://www.watermarkinsights.com/>
- [12] LERU Universities,
https://www.leru.org/files/LERU-paper_Centres-for-teaching-and-learning-at-LERU-universities_Digital-education.pdf
- [13] SELFIE for Teachers (EU-orodje), <https://education.ec.europa.eu/sl/selfie-for-teachers/about>,
https://www.qtimes.it/?p=file&d=202503&id=pitrella-et-al_qtimes-jets_gen25_1.pdf
- [14] Ljubljani, U. v. (18. Junij 2025). Samoevalvacija univerze. Poslovno poročilo s poročilom o kakovosti. Ljubljana, Slovenija. Pridobljeno 2025 iz <https://www.uni-lj.si/univerza/kakovost/samoevalvacija-univerze>
- [15] Mariboru, U. v. (2025). Samoevalvacije na UM. Maribor, Slovenija. Pridobljeno 1. Februar 2025 iz <https://www.um.si/kakovost/evalvacije-2/samoevalvacije-na-um/>
- [16] Univerza v Ljubljani. (2025). Letna poročila. Program dela Univerze v Ljubljani za leto 2025. Ljubljana, Slovenija. Pridobljeno iz <https://www.uni-lj.si/univerza/o-nas/letna-porocila>
- [17] Univerza, N. (2023). Samoevalvacijska poročila. Ljubljana, Slovenija. Pridobljeno 1. Februar 2025 iz <https://www.nova-uni.si/univerza/katalog-dokumentov/kakovost/samoevalvacijska-porocila/>